

ПРЕЗИДЕНТ РУЗВЕЛТ ВІДПОВІДАЄ КРИТИКАМ

ГАЙД ПАРК (Нью Йорк). — У своїй резиденції президент Рузвельт дав побачення журналістам і пояснив їм, що впродовж сімох літ його адміністрація зробила немалі поступки вперед. Передісім зріс загальний національний дохід на 71 відсотків. У 1932 р. загальний дохід виносив поперх 40 білліонів доларів, у 1939 р. цей дохід досягнув 68 і пів білліона доларів. Зросли також заробітні платні працівників на 62%. В грудні 1932 р. виплачено коло два і пів білліона плат, у грудні 1939 року виплачено трохи менше як чотири білліони. Зріс також готівковий прибуток із фармерства на 82%, з чотирьох і пів білліона в 1932 р. на вісім і пів білліона в 1939 р. Президент запевнив, що державний бюджет можна буде зрівноважити, коли загальний національний дохід досягне висоту 80 білліонів доларів. До того прямує адміністрація.

Рузвельт також зазначив, що ніхто його тепер не присилує сказати своє слово в справі третього кандидування. Він скаже те слово тоді, коли вважатиме за відповідне. Тому хай ніхто йому тепер не ставить таких питань.

ДЕМОКРАТИ ВИБИРАЮТЬ МІСЦЕ СВОЄЇ КОНВЕНЦІЇ

ВАШИНГТОН. — Національний комітет Демократичної Партії вибрав місце для наступної передвиборчої демократичної конвенції. Це місце — Шікаго. Там виберуть демократів свого чергового кандидата на президента. Серед демократів є переважачий настрій, щоб утретє вибрати Рузвельта. З тактичних оглядів демократичні провідники спинували вибухи, що висказувалися за Рузвельта. Шікаго вибрано тому, бо так х... президент. Там його перший раз вибрано кандидатом і там зродився початок політики „нового розділу“. Демократи хочуть зберегти за собою право дати цю конвенцію, бо хочуть, щоб наперед републиканці назвали дату. Демократи так маневрують, щоб на своїй конвенції републиканці ще не знали, хто з боку Демократичної Партії буде кандидатом. Не знаючи, хто буде кандидатом, републиканці будуть вагатись, хто зпоміж них буде найкращим противником демократичного кандидата.

З боку републиканців, зокрема з боку голови національного републиканського комітету, Гемилтона, посилались гострі заміти на адресу демократів, мовляв, вони аж так стратили свою самостійну волю ділання, що без кивнення з боку президента вони самі нічого не вили зробили.

ПРОМИСЛ УТІКАЄ ДО КОНЕТИКОТУ

ГАРТФОРД (Конетикот). — Стейт Конетикот в останній році під промисловим оглядом процвітає. До нього втікають ньюйорські промислові підприємства, шукаючи там захисту перед високими податками, високими платами та втручанням з боку юні. 160 нових багатих компаній виросло там впродовж минулого року. Безробіття зменшило, а половина робітників „Доблю Пі Ей“ сама відійшла до приватних робіт. Стейт нині знаходиться на тім самім рівні економічної діяльності, що був у 1929 році.

ЮНІ ПРОТИ ВТРУЧАННЯ УРЯДУ

МАЯМІ. — Екзекутива Американської Федерації Праці заперечувала проти того, що уряд тепер веде слідство проти юні, мовляв, вони монополізують собі працю. Екзекутива говорить, що проти монополій і протитростовий закон Шермана мав на увазі виключно промислові і бізнесові підприємства, а не робітничі. Спеціальним актом Клейтона праця була виключена зіпід закону Шермана, говорить екзекутива. Коли уряд далі буде переслідувати юні за „монополістичність“, то тим уряд підчить під свій палець цілий організований робітничий рух, як це вже зроблено в Соевтах, Німеччині й Італії, говорить в протесті.

ДИКТАТУРА В ЮНІ

ПІТСБУРГ. — Асистент прокуратора, Ендрус, заявив, що на терені Пітсбурга діє агент в електротехнічній юні, що належить до А.Ф.П., який є цілковитим диктатором у тій ділянці. Ендрус заявив, що такі самі відносини панують в інших місцевостях. Юніні генти є диктаторами не лише над підприємцями, але й над робітничеством.

ПАНІ РУЗВЕЛТ В ОБОРОНІ ЛІГІ МОЛОДІ

ВАШИНГТОН. — Пані Рузвельт взяла в оборону Конгрес Американської Молоді перед закидом голови републиканського національного комітету, Гемилтона, який сказав, що републиканці не пішли на Конгрес Молоді делегатів, бо Конгрес не виключив комуністів з своїх рядів. Пані Рузвельт заявила, що Гемилтон вимагає від молоді щось такого, на що не здобувся конгрес.

ЖЕРТВА ЖІНОК?

НІО ЙОРК. — Іван Подержай, який вийшов з тюрми, де просидів шість років за двоженство і підозріння, що він десь сприяв свою другу жінку, висповідався тепер перед журналістами, кажучи, що він сидів за дурно. Його друга жінка живе, казав він. І коли би поліція хотіла його слухати, вона була б її знайшла. Але поліція йому сказала: „Ти будеш сидіти в тюрмі, а ми жінку самі знайдемо“. Та чому вони її не знайшли, хоч вона живе і він сім місяців тому дістав від неї вістку.

Подержай точно розказав про свої клопови з жінками: Наперед він оженився з „любови“ з панною Феранд, французкою. Вінчання відбулося в суді в Лондоні. Він сам є громадянином Югославії. Ні в Югославії ні в Франції судового вінчання не признають. Відповідно до його мірковань, він був нежонатий. У тім переконанні утвердила його ще одна адвокатка, американка, панна Токверзон. А що та адвокатка хотіла стати югославською громадянкою, вона просила Подержая зробити їй „ласку“ й одружитись з нею. Він це зробив. 16 днів по вінчання вона десь пропала, а на його сліди пішла поліція. Остаточно він опинився в арешті, де просидів шість років. В арешті один із арештантів вибив йому око. Йому вставлено скляне.

Тепер пан Подержай далі зазначає: внаслідок доказання йому двоженства в Америці, його вінчання з панною Токверзон уневажене. А що перше вінчання було в суді і є неважене в Югославії та Франції, значить, він є цілком нежонатий і може знов женитись. Та тут знаходять на нього страх, що каже французький або югославський уряд. Після розрахунку тих двох останніх урядів перше вінчання неважене, зате друге важне. Колиб він там знов оженився, то будуть його знов судити за двоженство, признаючи важним те вінчання, яке уневажнив американський суд.

ПОЛЮВАННЯ БЕЗ ДОЗВОЛУ

Урядовий наглядач мисливства в Гризволді, Айова, почув, як п'ять хлопців хвалилися, що воно пішли поза шко-

ПРИБУВАЄ ЩОРАЗ БІЛЬШЕ НІМЦІВ

БЕРЛІН. — Німецька влада розміщує німців, що виїмають з Соевтів, майже тільки на давніх польських землях. Біля Лодзі є коло 40,000 переселених німців. Усі вони будуть розміщені на господар-

ПРОБИВАЮТЬ ДОРОГУ КОРАБЛЕМ

Федеральний уряд вислав корабель прибережної сторожі „Ногеток“ для пробиття дороги льодом на ріці Делавер між Трентоном і Філадельфією.

Капітан корабля сподівається, що як він проломить лід у довшньому бігу руки, то води самі занесуть його до моря. Як це не станеться, то робота, замість одного дня, забере три дні.

„БУНДОВІ“ ТАБОР НЕ ПОВІВСЯ

Табір для хлопців, що його влаштував „Німецько-Американський Бунд“ коло Янгенку, на Лонг Айленді, виставив суд на продаж за довгі.

ВДАРИЛО ЩАСТЯ В ХАТУ

Група рибаків з Галифeksu, в Новій Шотії, лімала в сіті великого кита. Не знаючи, що з ним робити, вони привязали його тимчасом до одного приватного причалу. Поки надумалися, що з ним робити, кит дістався підчас відпливу під причал і став його розбивати хвостом. Рибакі кинулися до нього з сокирами й убили його. Та тепер вони не знають, як добути зіпід причалу тушу кита, що має 22 стопи довжини, не розбиваючи причалу.

лу, щоби полювати на заяці. Призналися при тому, що полювали кілька заяців.

„Деж ваші дозволи на полювання?“ — спитався урядник. Хлопці призналися, що їх не мали. Коли урядник хотів їх арештувати, вони сказали йому, що вони рушниць із собою не мали. „Ми просто гналися за ними й спіймали де-в'ять“. Урядник не знає, чи їм треба було урядового дозволу на ловлення заяців цим способом.

ствах, на яких давніше господарили поляки. А поляки будували перенесені на землі, що, як кажуть нацисти, є „чисто польські“. Є ними ті, що творять тепер „польське генерал-губернаторство“.

„ПІДЮДЖУЮТЬ“ ДО ВІЙНИ!

МОСКВА. — Орган советської молоді лає американську, англійську та французьку пресу за те, що вони є лицемірами, брехунами та тими, що піддержують світову війну „підюджуючи“ до війни.

ЗАКИДУЮТЬ КРАДІЖ МАШИНИ ВАГИ ОДНОЇ ТОНИ

Перед карним судом у Нью Йорку станули два чоловіки й призналися, що вони вкрали з одної друкарні й сховали в мешканні одного з них ліно-тайп, себто машину до складання, що важить тону (2,000 фунтів). Обвинувачені призналися до вини.

ВЖИВАЮТЬ БАЛЬОНІВ ДО КОРМЛЕННЯ КАЧОК

Риболовсько - Мисливська Комісія стейту Нью Джерзі позичила від американської флотії малих бальонів, яких уживається до обсервацій, щоб з них кормити диких качок, котрим цьогорічна люта зима грозить голодом.

З цих бальонів маєтись скидати поживу на стави, що їх признано резерваціями для диких птацтва.

ВИПАДКОВА СМЕРТЬ ВЕТЕРАНА В ШПИТАЛІ

Майкл Гарднер, 96-літній ветеран Громадянської Війни, що перебував у домі для жовнірів і моряків в Ірі, Па., згинув від дивного припадку, коли крісло на колесах, на котрому він сидів, покотилося крізь відкриті двері по сталевих сходах.

ПОСОЛ НА СУДІ

У повітовому суді в Нью Сіті, Нью Йорк, поставлено на суд як обвинуваченого за спроневерення Лоренса Морея, стейтового асемблмена з повітву Рокленд, котрому прокураторія закидає, що він узав 49,000 доларів з маетку одного свого клієнта й виплатив майже половину цієї суми одному грачеві в перегонах.

ОСТАННІ ВІСТІ З ЗАХІДНОЇ УКРАЇНИ

РИМ. — Тяжко, дуже тяжко тепер видістатися з західно-українських земель, що опинилися під Соевтами. Тому і такі скупі доходять тепер відомості про те, що там діється. Беріг Сяну обложений дротом. Советські стежі нильно слідять, щоб ніхто не передерся через дротяні плоти. Кого тільки побачать над берегом, зараз стріляють. Ще одному можна якось перейти, але з родиною ніяк. А донедавна це ще було можливе. Треба тільки було мати якийсь дешевенький годинник і підкупити ним стежу.

Обмосковлення Львова.

До Львова, як і до інших західно-українських міст, прибуває щораз більше москалів, котрі займають різні уряди. При ново отвореній московській гімназії у Львові заложено вже інтернат на 150 осіб. У кожній гімназійній класі є вже по одному учневі, або й по два з Соевщини. Це шпиги. Таке саме є і з учительським персоналом. Уже є наслані спеціальні вчителі-шпигуни. Вони ніби на те, щоб завести такий план науки, який є в Соевчині. З Галичини вже вислано трохи молоді на вищі студії до Московщини.

Реєстрація чоловіків.

З днем 7. січня б. р. покінчено реєстрацію всіх чоловіків у віці від 17 до 60 років. Кажуть, що це сталось у звязку з військовою браункою. Незабаром покличуть п'ять річніки.

Комітет на Засянні.

На Засянні функціонує спеціальний допомогий комітет, на чолі якого стоїть відомий професор Кубійович, що сам походить з Лемківщини. Комітет піклується культурно-освітньою й економічною організацією українських земель, що опинилися під німецькою окупацією. В склад того комітету входять між іншими Васіян, Гнаткевич і деякі інші. Властивий його осідок є в Кракові.

Советська комісія.

В Кракові знаходиться советська комісія для переселення українського населення з Лемківщини і Холмщини. На чолі цієї комісії стоїть москаль Літвінов (він не має нічого спільного з Літвіновом-Фінкельштайном, бувшим советським народнім комісарем заграничних справ). Дехто голоситься і хоче переселитись, головно з Холмщини. Зголосились і деякі з Лемківщини, але тільки з москофільських сіл. Німці не примушують нікого покидати землю.

Що є з поляками?

Нема сумніву, що полякам дуже тяжко жити під німцями. Цей тягар збільшується ще тим, що вони тепер цілковито розбиті й розгублені, бо не мають ніякого проводу й звязку між собою.

ПРИВІТ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ ЕСПАНСЬКОЇ МОЛОДІ.

МАДРИД. — Українська Пресова Служба в Мадриді повідомляє, що в першій половині січня б. р. відбувся Четвертий Конгрес Еспанського Студентства, зорганізованого в „Сіндікаті Еспаньоль Універсітаріо“. З цієї нагоди представник Центрального Союзу Українського Студентства (ЦЕСУС) зложив на руки президії вище згаданої організації такий привіт: „В імені президента ЦЕСУС-а і як його представник в Еспанії маю честь вітати Еспанське Студентство у вільній батьківщині та бажано найкращих успіхів у працях конгресу з повним переконанням, що українське студентство знайде в еспанських товаришів широкі приятелів у боротьбі за визволення України від окупації московського комунізму“. Як для відродження України українське студентство завжди було в перших рядах у боротьбі та поклало гекатомби жертв за її визволення, так і еспанське студентство було зародком і огнищем національної ідеї, в ім'я якої боролися вони та знищили всі комуністичні зазіхання створити в Еспанії філію Москви. Тому дорожить воно своєю перемогою над комунізмом та щиро симпатизує з Україною в її боротьбі з Москвою.

ЗАЦІКАВЛЕНІ БОРОТЬБОЮ УКРАЇНИ.

МАДРИД. — Генеральний секретар комітету боротьби з Третім Інтернаціоналом повідомив Українську Пресову Службу в Мадриді, що справа України, як і боротьба України з комунізмом, є для еспанців справою дуже великого значіння. Тому радо приймуть усі вістки, що подають відомості про ту боротьбу. Осідок комітету є в Барселоні.

УТІКАЮТЬ З ТАБОРІВ.

БІЛГОРОД. — На території Югославії зявилося багато поляків, що вивтікали з таборів інтернованих у Румунії й Малярщині. Віткати голосяться до польського війська в Франції, або до аліантських військових частин, що є розташовані в Сирії чи середу Азії.

ФРАНЦУЗЬКІ БОЙОВІ ОКОПИ ЗИМОЮ.

"СВОБОДА" (UKRAINIAN DAILY)

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays
by the Ukrainian Press and Book Company, Inc.
at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J.
on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103
of the Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

Письменний текст оголошення має бути в адміністрації 48 годин перед
повною ціною, в котрій оголошувач хоче мати своє оголошення.

За оголошення редакція не відповідає.

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

3 Канади належить посылати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.

Тел. "Свободи": BErgen 4-0237. — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016.
4-0807.

Адреса: "СВОБОДА", P. O. Box 346, JERSEY CITY, N. J.

ЯК ДОВГО ПОТРИВАЄ ВІЙНА?

Як каже полковник Фредерик Памер, відомий військовий знавець, отже питання стало нині одним з головних питань американської політики. Важно воно є для Америки тому, що лише відповідь на давший питання, дуже важні для Америки: як відібере війна на Америці? Як відноситься до війни з політичного, фінансового чи загально-господарського боку? Ці всі останні питання це головні питання, що стали перед певними групами американського громадянства, і відповіді на них ці групи, як звичайно, шукають від американського уряду.

Цей військовий знавець пішов по різних департаментах федерального уряду шукати інформації, котрі дали йому основу для можливо найрозумнішої відповіді на ці питання. На основі цих інформацій подав він до публічного відома, що в американським уряді на теперішню війну дивляться шораз більше як на економічну війну. Це значить, що кожна воююча сторона буде старатися не стільки розбити мілітарну силу противника, скільки зламати його господарську силу. Всі воєнні знавці годяться в тому, що Німеччина пробує тепер проломити британську блокаду, поки вона саме пічне голодувати.

Якби судити з останньої війни, то можна сказати, що це є хибний погляд. Адже в останній війні кожна сторона пробувала перемогти другу на полі бою, розбити її армію й флоту. Однак по великій світовій війні з 1914 року не можна судити війни з 1939 року, бо теперішня війна не в усьому йде за приміром попередньої. Звичайно нова війна поправляє те, що загально вважається помилковим у попередній. Перша світова війна саме показала, що неможливо зламати військову силу держави, не здолавши її сили економічної. Себто, не можна побити жовніра в полі, поки не побється цивіль в заплілі.

Через те й кожна воююча сторона в нинішній війні починала з того, на чому остання війна кінчалася. Через те кожна сторона зараз на початку війни починає паювати поживу, себто щадити припаси. Далі кожна сторона починає стягати з усіх усюд економічні ресурси.

Через те й американські воєнні, торговельні й фінансові знавці кажуть згідно, що війна певно потриває довго. Конкретно кажучи, вони не сподіваються заламання ні одної ні другої сторони перед двома роками.

З того передбачення виходить важна порада для американського бізнесу як щодо зомовлень воєнних достав так і щодо добування ринків, опоронених через війну. Америка може добути гарні зиски, коли вона буде робити альянтам воєнні доставки, яких їм треба, а рівночасно коли буде добувати німецькі ринки по всьому світі, покинуті Німеччиною через війну.

Ген. Мільян Г. Недіч (Београд, Югославія).

УКРАЇНСЬКА ПРОБЛЕМА

IV. Прикарпатська Русь, або Карпатська Україна.

На півночі граничить з західною Україною недоступними горами Карпатами, серед котрих пливе ріка Тиса. Карпатські українці є відділені від своїх братів горами Карпатами й замкнені самі в собі. Перед війною й по війні Карпатська Україна не була злучена з іншими землями України. Вона входила в склад Австро-угорської держави. Була віддана на ласку й неласку мадярам, котрі завсіди старались, щоб на Карпатську Україну не мали ніяких впливів слов'ян; щоб нарід український уярмити й схотіли засиміювати. Нарід називали „русинами“. Українських шкіл не було, не було ніяких українських товариств. Нарід був темний, неписьменний, 80% не вміли писати чи читати. Інтелегенції було мало, а та говорила мовою мадярською. Релігія на Карпатській Україні греко-католицька й православною. Ще перед світовою війною на православних тодішньої Карпатської України мала великий вплив царська Росія. Карпатська Україна була і є воротами Росії в середню Європу в наддунайській державі, а звідси на Балкани. Так представлялися справи в Карпатській Україні перед світовою війною.

По світовій війні милова конференція в Парижі прилучила Карпатську Україну до Чехословаччини. В своїх споминах Масарик пише, що він особисто був проти цього, щоб Карпатську Україну прилучили до Чехословаччини, але українці самі хотіли злучити з Чехословаччиною й він на це згодився. Українці на народнім зібранні 16. травня 1919 року постановили прилучити до Чехословаччини. Злучка та відбулась мировим договором сен-герменським і тріаннівським. Чехи зобов'язались дати українцям повну автономію. У початкових роках чехи відносились до українців прихильно. Звернули велику увагу на народню пролітату. Закладали школи з українською мовою, дозволили закладати господарські, економічні, національні й культурні товариства. До 1932 року було в Карпатській Україні 433 народні школи українською мовою, 4 реальні гімназії, і 10 міських. З часом справи почали мінятися на некористь українців. Чехи даного слова не додержали, автономії українцям не дали й почали українців час від часу переслідувати. Такий стан непорозуміння третав до чеської вересневої

катастрофи.

Тепер ситуація українців змінилась. Після мінхенського договору Карпатська Україна дістає повну автономію. Простором велика 47,000 км. кв., а мешканців нараховує 775,357. Найбільше українців 600,000, жидів 91,255 та мадярів 34,102. Бідна та частина української землі стає піємонтм України й колоском націоналізму та пострахом для її ворогів. Столицею Карпатської України було маленьке містечко Хуст, тут сиділа українська влада. Найбільші міста, як Мукачів і Ужгород забрали мадяри. Індустрія Карпатської України бідна й вона була в руках жидів. Українці займаються хліборобством, скотарством та вирубом лісів. І хто знає чи на краєц булаб змінилась доля українців, колиб не інтрига ворогів України. З одної сторони була загрожена Польщею а з другої Мадярищиною. Як о-д-на так друга боялась іще більшого розвитку українського націоналізму. Це було їм сілля в очах. Обі держави почали робити старання, щоб знищити Карпатську Україну. Вони хотіли політизми Карпатською Україною, щоб у цей спосіб зробити спільну границю. Робили старання в Берліні, але Німеччина на це не хотіла згодитись, беручи під увагу свої особисті користи. Вороги інтригували, а життя Карпатської України розвивалось нормально. Українці з дня на день йшли вперед. Влада замикає Бродія, закидає йому, що він їде на руку мадярам, називає його зрадником. Чеська влада хоче дати свого міністра, українці протестують, але під кінець генерал Прхла стає міністром Карпатської України, і в руки свої бере поважні функції. Життя пливе далі й ніхто не передбачає трагедії, Польща й Мадярищина непокояться.

Польща завзялась на силу знищити Карпатську Україну, бачить, що не має спокою з українцями західної України. Влада у Варшаві каже, що гніздо ос мусить розігнати. Через це Польща міняє свою політику, не дивиться на Берлін, а їде в Москву, щоб там обговорити, яким способом стерти з лиця землі Карпатську Україну. Прийшов час розбору Чехословаччини. Карпатську Україну криво забирають мадяри. Так закінчилась самостійність Карпатської України.

Карпатська Україна є стратегічного погляду є дуже важною країною. Це ворота на дунайські держави й на Балкани. Неодна держава, сусідуюча хотілаб мати цю маленьку країну.

V. Чи можлива злучка українських земель?

Такі то частини земель, як зпід Росії, Польщі, Румунії та Мадярищини, треба злучити разом і збудувати нову державу, Велику Україну. Нам остається мало, бо тільки запитати: А є це можливе? Коли і як? Чи захотять ті всі держави добровільно віддати ті землі, щоб повстала Велика Україна? Мало є виглядів на потвердження відповіди.

Чи Советська Росія згодилась на відірвання від неї України? Що це для неї означало? Добровільно — ніколи. Це могло статись тільки до рокою війни, або кривою революцією. Правда, сьогоднішня Советська Росія не є спосібна до оборони ані з суші, ані з моря. Як були би наслідки для Росії, колиб від неї відірвалась Україна? Це означало не тільки розпад Росії, але Росія пересталаб існувати, як європейська держава. Відкинена від моря Чорного, Озівського й Каспійського, не малаб ніякого впливу на європейську політику. Викинена з України на гори Урал і Сибір, сталаб азійською державою.

З утратою України Росія ніколи не булаб великою, сильною та багатою державою. Вона стралилаб усі свої природні багатства, також, стралилаб Кавказ і Грузію, а як знаємо, ті народи також не задоволені з Советської Росії. Через утрату Кавказу й Грузії замкнулиб ворота Росії до Малої Азії, Персії, до Індії. Отже бачимо, що українське питання для Росії, є життєвим питанням. Це українське питання не є нове ані для Росії ані для Німеччини, воно здавна давнє грає у світовій історії необмежену ролю.

А що сталось з Польщею, колиб відірвалась західна Україна? Як це булиб для неї наслідки політичні, стратегічні й економічні? Зо стратею. Західної України, означалоб також упадок Польщі. Польща пересталаб грати ролю великої держави, на політику Європи не малаб найменшого впливу. Зо стратею гір Карпат, стралилаб оборонну лінію. Для Польщі гори Карпати це природна оборонна лінія, щось у роді лінії Зігфріда чи Мажинота. Польща стралилаб підземні багатства як нафту, сілі світляний газ та залізна. Отже булаб державою малою й бідною.

Чи Польща згодилась на відірвання Західної України добровільно? — Ніколи. Бачимо скільки клопоту дала Польщі Карпатська Україна. Бачимо, що Польща ріжними способами старалась її знищити, бо боялась, щоб у Західній Україні не прийшло до поважних спорів та сутичок.

Вона добачувала в Карпатській Україні „осе гніздо“ й через те злучилась з Росією, бажуючи позбутися загрози.

Отже чого й кого треба, щоб піднявсь вирішити українську проблему? Світова преса каже: — Німеччина. Наперед треба злучити Карпатську Україну з Західною Україною, шой у цей спосіб зробити Піємонт будучої нової великої держави. Ті самі часосипи пишуть далі, що теперішній час є найкращий до використання. Як бачимо Англія й Франція цілком не цікавляться українським питанням. Німеччина має вільні руки на сході. Знаємо, що 1934 р. вожд Райху просив Англію й Францію, щоб дали йому вільну руку на сході. Німеччина, щоб забезпечитись на заході будувала оборонну лінію Зігфріда й пропонує Франції 20-літній пакт ненападу. Це все трівожить Росію. Бажання й писання Альфреда Розенберга 1931 р., стають актуальні. Він писав: „Україна від Росії мусить відірватись. Повстане сильна вісь Берлін—Київ, тревалий союз Німеччина—Україна й буде одна границя, германсько-українська“.

Бачимо, що бажання Німеччини є правдиві збудувати Велику Україну. В часах великої української активності й серйозного думання відбудувати Велику Україну, львівський „Новий Час“ писав так: „Німеччина бажає, щоб на сході була українська держава, але без сумніву вона в тім бачить тільки особисті користи“.

Українці й українська еміграція є твердо переконані, що українське питання мусить рішитись в найближчому часі. Тому спитаймо, чи це можливе. Одно є правдиве, що Німеччина примушена йти на схід з огляду економічного, індустриального та торговельного, радо помоглаб у створенні української держави, але під умовою, що буде мати особисті користи. Але питання, чи Німеччина радо пішлаб у війну, щоб відбудувати Україну?

Стопроцентова можна на те відповісти, що ні. З військового погляду, це булаб авантюра, скок у пропасть, чого Ні-

меччина не хоче робити й ніколи не зробить за ніяку ціну. Наскільки Німеччина хотілаб рішити це питання тільки війною, то знайшлась у тяжких стратегічних положеннях, наслідки для Німеччини булиб дуже некорисні й відповідальність за все понеслаб тільки Німеччина. Отже бажання українців відбудувати свою державу, Велику Україну є дуже тяжке, проблема замрачена, а на її рішення ще не є тепер час. Та можливо, що все переміниться в користь українців, бо так є, що й найбільші пророки не можуть тепер розумом передбачити ходу дальших подій.

VI.

Закінчення перекладача (Д. Моша).

Ось так закінчив свою статтю ген. Недіч. Від написання цієї статті зайшли в Європі великі зміни. Настала та велика війна, з якої, як заповів і сам генерал, може зродитись і Велика Україна як самостійна держава. Тепер цілий світ уже знає, чого домагається український нарід. І найбільші вороги української державності та самостійності відчувують, що отже таки прийшов час повстання Великої України як самостійної держави. А як хто з нас думає, що наші вороги сильні і не дадуть визволитись, бо мають армії, повзи, літаки, генералів і т. п., то міг переконатись, що те все нічого не значить у тому розумінні, що й воно може скоро завалитись і не встоятись перед потрясенням. Саме останні провали ніби великих держав упродовж кількох днів навчили вже навіть наших ворогів ставитись серйозно до визвольних змагань українського народу. Ми хочемо жити як державний і самостійний нарід і будемо жити, хоч здійснення цього нашого бажання що може вимагати від нас і мільйонів жертв крові. Та ми мусимо бути готові до тих жертв кожної хвилини. Ті жертви це та властива запорука, що гарантує нам нашу свободу. А це тому, бо вона оперта на наших власних силах.

(Кінець)

ЗАХОДОМ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ 13, 57, 191, 266

З WATERVLIEET, SOHOES, TROY, AMSTERDAM, N. Y.

У НЕДІЛЮ, 11. ЛЮТОГО (FEBRUARY 11, 1940)

в 2. год. пополуночі

У ГАЛІ УКРАЇНСЬКОГО КЛЮБУ В SOHOES, N. Y.

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ

На ці збори повинні прибути урядники й члени вище поданих відділів. На зборах буде промовляти гол. секретар Д. Галичанин, а також окружний організатор А. Маланчук. Обов'язком кожного члена є бути на цих зборах, бо є до вирішення важні справи.

Головний Канцелярія У. Н. Союзу.

Клявдія Бобикевич.

У ТІНІ ГЕРОІВ

(Спомин з недавнього минулого).

24)

А тому я бачу кругом рабське безділля. Не ждати на жєних, а самий добувати волю. Жєних шораз менше, а може саме в цїм буде щастя для народу, що жінки присилувані будуть їти в народ?.. Ох, раби, раби! Як не вихиснували всі ті свободи за часів Австрії, що за них можна було так скріпити й цементувати нарід і його свідомість, що нині це булаб кріпка твердиня вся Галичина. Так не дають і нині про те все... А мені стало сумно. Вже мене це німститься люто. І незадово! Я бачу вже тепер, як ляхи шораз більше злучують діяльність для українців: Як вони втілюють їм усі можливості жити в народ, щоб його про-

тунку? — запитала я.

Тютюник не відповів зараз. Його думки начеб не були біля нього, а були в інших сторонах, що їй треба було прикинути звідти. Опісля пристанув і сказав важно:

„Коліб галичани не раби, то, на мою думку, вони і тепер не пропадуть! Бо можна й тепер, у неволі ляха, гуртуватись, закладати товариства економічні та торговельні над комерційним, торговельним та індустриальним підприємством народом. Цей праці не може заборонити навіть лях! А вона дуже пожиточна. Бо видирає зарібок з руки жидів, що досить уже доробився на нашій народі, а пізніше показався його великим ворогом. Коліб нарід матиме зарібок у своїх руках, тоді піднесеться й економічно, що зараз потягає за собою розвій, культуру, просвіту. Тоді я міг би сказати: ще все не страчено. Розвивайтесь економічно

та індустриально. Але... і тут треба боротьби. Завзятої, впертої і хитрої, не менше як на фронті. А до того галичани не здібні. Вони не зробили цього за часів Австрії, що тоді так легко було, не зроблять і тепер... Занадто пішло в їх владу те майже шістьсотлітнє ярмо ляха. Бо подумайте: від 1340 року!“

Хоч слова отамана мене різали наче ножем і ятрили мою душевну рану, то всеж я перемогла його думкам. Я закинула йому його песимізм. Я казала, що може заїде яка зміна і поліпшиться положення народу в Галичині. Може констеляції політичні доведуть до того, що Москва провалиться скоріше, ніж ми думаємо, тоді повстане наша держава і з тим відразу зміниться положення галичан.

„І Москва і Польща є і будуть вічними ворогами України.

„Бо вона хоче бути само-

стійна і відлучитись від Росії. Коліб Україна є самостійна, тоді займе Крим, і не лише що відтягне від Росії найкращу землю, шпихлір Європи, але і відітне її (Росію) від Чорного моря. Отже це перечить життєвим інтересам Росії, тому вона не віддасть України за ніщо в світі. Тож саме з Польщею. Коли повстане українська держава, тоді зажадає всіх тих земель, що заселені українцями. Отже Галичину від Сяну й Волинь і Холмщину і Полісся і Підляшшя. Разом п'ять великих волостей. Що лишиться тоді Польщі?.. Вона зникне до маленької, невідомої держави. І вона це добре знає. Тому не допустить до освідомлення українського народу. Тому скріпить ярмо над ним і розібере на малі групи, без єдності“.

VII.

Ще ріжні проблеми пояснював мені закоронець. Він визнавав прегарно в ріжних

політичних комбінаціях, уся прегарна мова, її музичний кож звязків, історії минулого кожного народу. Це, здається, овілювали мою душу. Передо були ті самі розмови, що він провадив з моїм батьком. Слєва його пили й пили. (Дальше буде).

ЧИ ЦЕ АРЕНА ДЛЯ ГРОМОВОЇ ВІЙНИ?

Гітлер заповів у своїй промові в Берлінській Спортовій Палаті, що Німеччина незадовго пічне війну на добре.

СУМНІ НАСТРОЇ СЕРЕД УКРАЇНЦІВ У БРАЗИЛІЇ

(Лист з Південної Америки до канадських „Українських Вістей“).

Як усіди по еміграції, так і в Бразилії наш нарід дізнає, що досі дізнає, немалих труднощів у щоденному житті. В перших початках своєї поїздки в Бразилію наш нарід поборовав з дня на день дику природу, мозолилися в поті чола, щоб видерти в запущеній несприятливій землі в бразилійських пралісах — шматок хліба на прожиток. Невпритне шодуєне підсоє морило дорешти вигодоного робітника хлібороба. Приїхав він сюди без цента-шата, не з гарнату, а з конечности, і то елементи найнижчої верстви, що не посідали не лише знання освітнього, але й без знання господарського чо економічного. Це попросту вибиралася на море наймити, що служили на панських фільварках. З такими засобами не легко приходилося кожному такому емігрантові добитися якої господарки. Він сам, як батько родини, не мав де переспати, не мав де скритися від дощу, який зиря чі гадюки; а що при тім сказати про малі діти? При таких злиднях і недостатках та протівностях багато наших людей кінчили життя таки під голим небом, без опіки й останньої передсмертної послуги.

Та! Треба сказати правду — чорно бідували український хлібороб, але працював завзято й постійно, бо хотів жити бодай тут за морем, хоч не на своїй землі, але жити вільно, не під панським багатом-нагнем.

На жаль, завівся в своїх надіях і бажаннях. Вже в перших хвилинах еміграційного життя, коли в слід за народом пішли й священники, що розуміли їхні потреби в чужому краю й серед нового несприятливого оточення, хотіли як добрі пастирі ділити з тим народом долю й не дождо, то вже тоді терпіли наш нарід другу, ще прикрішу мучку, бо мучку душевну-моральну. Зди-вний тубилець позавидавав чужинцеві шастя, того шастя, що в спокоєні схвилюване турботами серце, що впливає надію на краще завтра. Позавидавав... І вже тоді починає наш нарід душевний скорб, бо мучку скривався разом з своїм священником, щоб відправити й вислухати Служби Божі чи проповіді; мусить сторожити священника в темну ніч, бо цей зди-вний індійський нащадок напосівся на його життя. А ця історія не тривала день, або місяць, ані рік — вона ще й сьогодні повторяється.

За що нарід терпить?

Це питання домагається відповіді короткої, що дала би бодай у часті зрозуміти чи тачам, чи слушно й справедливо Бразилія видала невблаганний ключ: **перелицювати еміграцію!** Розуміється, новий контингент бразилійської імперії потребує рук і засобів, щоб надати лице Бразилії, яке вона сьогодні має. Природа єдина всьому культурному світові, як одна з найбільш диких та гористих частин континенту. Ті гористі й карколомні дебри та непрохідні ліси мусів прочищувати й мстити дорогу новоприбулим емігрантам.

І тільки еміграція зробила

Бразилію доступною для людської стопи, еміграція по-лучила гостинними комунікаційні осередки; еміграція розпорозила землю, видобула її з під віковичних деревин та приготувала її до засіву. Дали теж початки школам, що сьогодні розсіяні по найдавших закутках, але в них уміщені вже новоспечені бразилійці, а не свідомі емігранти. Таким у-же тепер не вільно сісти за катедру вчителя, ані займа-тися якогонебудь становища. Колись учили й катехізму по школах, сьогодні вже й обра-зи скидають по тих школах, що їх еміграція збудувала сво-ім коштом. За що нарід тер-пить?

За те, що робив Бразилії прислугу, що підніс її до державного становища, за це, що дав Бразилії все, що було в його силах і опромозі. За це все тепер еміграція не має в бразилійських властей наймен-шої вартості. За це бразилій-ська еміграція терпить пере-слідування. Що більше! Бра-зилія невблаганно прагне над-чим, щоб емігранта перелицю-вати на своє копито — знач-ить: затерти всяке почування, що має в своєму серці кож-на нація, як окремішня й від-мінна від бразилійської, що прибула сюди з континенту європейського.

Робить це бразилійський у-ряд намісничо, свідомо й по-слідовно, і то всімакими можли-вими, а навіть нахабними й некультурними способами. Ця дика й невмісна робота обні-має всі ділянки суспільного й релігійного життя, почавши від щоденної бесіди в родині, а скінчивши на найвищій ін-станції церковних властей.

Релігійні депресії.

Вище сказані гадки potwier-джую не голословним балакан-ням, бо це було з моєї сторо-ни очернення, але подаю доконані факти, що їх допу-стився бразилійський уряд прилюдно та в брутальний спосіб.

Українська преса вже згаду-вала пару разів про такі не-смачні вчинки й потягнення, що нарід на еміграції в Бра-зилії бачив і покрився смут-ком з приводу таких сцен. У-країнський тижневик „Україн-ське Слово“ в Буенос Айресі описував у ч. 45 і 47 з 1939 р. про несприятливі сутички й ка-ригідне поступовання бразилі-йських властей у Куритибі саме в ту хвилину, коли Візи-татор Апостольський Столиці, Преосв. Іван Бучко, висланий до українців Південної Аме-рики, урядово відбував свої функції в католицькій церкві о. василіяни. Цей факт уже знаний і вияснений, тому на-м лишається хіба лиш один тер-мін: горендум. Та сцена в ку-ритибіській церкві, в привізі Є-пископа й Достойника Като-лицької Церкви, це вже завер-шення шалу дикої й некуль-турної юрби, яка попросту стра-тила почуття гуманности, не то релігійности. З релігією й духовними властями бразилі-йський уряд уже давно пер-став числитися.

Відколи диктаторська прим-ха перейшла як зараза на бразилійський уряд, від того ча-су не має спокою не лише на-рід, але й Каголицька Церква як інституція Бога та П. власті. Ключ: перелицювати емігра-цію, а конкретніше: пропаган-да націоналістична, що тепер така популярна в Бразилії, що бев пощади нищить на пер-шому місці релігію, а вслід за тим мову й освітньо-народ-не життя.

Здається, не було між укра-їнським населенням у Бра-зилії священника, якого оминула б манипуляція бразилійських салдатів та тягання по поліції. Розуміється, не за злочини, а лише за вживання рідної мови в церкві при богослужіннях та проповіданні Божого слова. Найсумніші хвилини таких релігійних депресій пережили минулого року оо. василіяни в Прудентополісі. Це містечко, як найстарший осідок нашої е-міграції, де саме скупчені всі священники-монахи, що розі-джаються по сусідніх коло-ніях, має найбільш оживлений рух і культурні здобутки, що їх придбали оо. василіяни впродовж сорок і кілька ро-ків. На них накинута цивіль-на власті з домаганням, щоб говорили проповіді по порту-гальськи, а не по українськи. Було це в травні в часі уро-

чистої Служби Божої 1939 ро-ку.

Священик, що говорив про-повідь у церкві, це родженець бразилійський, походження у-країнського, студіював бого-словію в Римі, отже сподівав-ся, що за перший раз не ви-кличе таких сумних наслідків, як це показалося незабаром. По відправі приходять озбро-єні салдати з командантом по-ліції й арештують священника, не приймаючи жадних ви-яснень справи. На прохання найстаршого Настоятеля Про-вінції відповідає командант, що всіх виарештує, бо в нього навіть єпископ, що дає розпорядки священни-кам, не має вартості. Якщо в тій церкві буде говоритися по українськи, то він церкву повалить, а жадних уступок не узнає...

Крім цього накинута в лай-кою й образами кпинями на бразилійського єпископа та всякі власті церкви. Чи не па-че тут комунізмом? А проте гордає преса, розуміється під натиском: „О, Бразилія доб-ра!“ Ту саму нуту мусить спі-вати вся чужинецька преса в Бразилії. Що це за тон, а які його грають музиканти, а як будуть танцювати слухаючі — не трудно відгадати!

Вкінці заарештували й са-мого Настоятеля Провінції за те, що боронив собі підчине-ного священника. По переслу-ханні на поліції вивезли до Понта Гроси; тут повідомле-ний єпископ хотів побачитися з арештованими священниками, однак його не допустили. На-рід, що бачив заховання сал-датів у парохіальній канцеля-рії і чув іді слова неокресна-ної бразилійської поліції — то плакав, то бурився, бо не міг врозумити нахабности й бру-тальности озброєних службо-виків. По двох днях знову по-везли арештованих до вищої інстанції в столицю Парані — до Куритиби. Колиж по прото-колах отці вдалися до міністра справедливости, відповіли їм компетентні чинники, що вони про такі поручення й розпо-рядки поліції нічого не зна-ють. Зовсім подібно, як неда-вно відповіли на протест єпи-скопа Апостольського Візита-тора. Значить, що тут нема що складати на непорозуміння, тільки бачити хитро обдум-аний план диявольської роботи, а потім двочисне Пилатове об-мивання рук.

Чи Бразилія є добра? Не-хай кожний читач відповість собі тим думками, що роїли-ся нам у голові, коли ми чи-тали про большевицький „дрій“ на землі.

Тепер спитаймо себе, за що той український нарід має хва-лени бразилійський устрій та поведінку їхніх властей? На-родові не висихають очі від сліз. У початках плакали над своїм власним горем, а тепер плачуть на вид переслідуваної церкви та напастованих свя-щенників, а навіть самого Вла-дики. Справді, добра заплата працюючій еміграції в Бра-зилії за труд, за страчені сили й здоров'я в диких горах і непрохідних лісах!

Для ближчої орієнтації по-даю ймена тих священників, що терпіли в Бразилії насилля й переслідування. Крім латинського духовен-ства були арештовані: о. Йосиф Мартинець ЧСВВ,

Настоятель Провінції.

о. Йосифат Рога ЧСВВ, сек-ретар Провінції; о. Клим Бжу-ховський ЧСВВ, ігумен у Куритибі; о. Мелетій Камінський, ЧСВВ, ігумен у Прудентополі-сі. Інститувані: о. Венедикт Мельник ЧСВВ, парох Жанга-ди; о. Евстахій Турковид ЧС-ВВ, парох Ірасемі; о. Іримарх Маланяк ЧСВВ, парох Кальма-ну; о. Орест Карплюк ЧСВВ, парох Пітанги; о. Вартоломеї Сенюта ЧСВВ, помічник; о. Маркіян Шкірпан ЧСВВ, про-токозуплатор; о. Клим Прий-ма, парох Малету; о. Петро Бусько, парох Вера Гварані; о. Петро Процьків, парох Дорі-зону; о. Омелян Ананевич, був-ший парох Малету.

Подав емігрант:

Е. Далекий.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

ФІЛАДЕЛЬФІЯ, ПА. Місячні збори Тов. ім. Дм. Вітовського, від. 375, відбуваються в неділю, 11. лютого, в год. 12:30 пополудні, в домі У. А. Горжан, 847 Н. Френклін ул. Про-симо всіх членів прибути начас. Ко-рисні справи до вирішення. Довгу-рих членів проситися приринути свої залеглости. — Уряд.

ФІЛАДЕЛЬФІЯ, ПА. Збори Тов. „Мир“, від. 324, відбуваються в субо-ту, 10. лютого, 1940, в домі Укр. Гро-мади на 23-тій і Бравн, в 7. год. веч. Через свята багато членів не плати-ли вклаток минулих зборів, тому проситися, щобі полатили на цих зборах. — О. Горюхінський, пресд.; П. Максимович, кас.; Мих. Туркот, секр.

САВТ ПЛЕНІФІЛД, Н. ДЖ. Відділ 312, відбуває свій мітинг в п'ятницю 9. лютого, в годині 7:30 ввечір, в домі парохіальній. Проситися прибу-ти точно начас і не забути дати 9. лютого 1940. — В. Хміль, секр.

МАНВІЛ, Н. ДЖ. Збори Тов. ім. Г. Шевченка, від. 349, відбуваються з неділю, 11. лютого, в 2 години то-чно, в Набожницького Протесія всіх членів прибути на збори. — Ілько Шегера, пресд.; Дмитро Фидина, кас.; Микола Лісний, секр.

НА ПРЮ!

Повість з української стари-ни. Написав Роман Леонтович. З передмовою Л. Нигрицького. Видавництво „Українська біблі-отека“. Видавець Іван Тиктор, Львів. Ст. 128. 3 портретом автора.

В цій книжці оповіда-ється про різні пригоди київського купця Зоряна Томирча, які він мав враз з своєю прислугою в Га-личині, в теперішній по-віті Рава Руська.

Ціна 50 центів.

Замовляйте в книгарні „Свободи“:

“Svoboda”
P. O. Box 346
Jersey City, N. J.

НА РІЖНІ ТЕМИ

ОСТЕРІГАЮТЬ.

Деякі американські газети завели в себе звичай при по-даванні заграничних новинок додавати завагу: „Депеші з Європи й Далекого Сходу підлягають цензурі при їх джерелі“.

Це остеріга читачам, що ці вістки можуть не мати певних фактів, які, якби були подані, зміняли б до певного ступня значіння новинок.

Так роблять одні газети, щоб не давати своїм читачам баламутитися вістками. Зате е газети, які зо шкіри вискочи-ли, щоб лише їх читачі поба-лумутились.

ДЕМОНСТРАЦІЯ Й ЕМАН-ЦИПАЦІЯ.

До вістки про демонстра-ційне закинення заслон на ли-ця узбекськими жінками при-ходить тепер ще одна вістка, яка саме ілюструє вартість де-монстраційного відкидання заслон.

Якийсь узбекстанець, котро-го жінка відкинула заслону з лица, так цим огірчився, що напав на свою жінку й на її матір. Матір убив, а жінку вбити не дали йому сусіди.

Депеша підчеркує виразно, що він комуніст. Навернення на комунізм зовсім не викину-ло молодому узбекстанцеві старих поглядів на заслону жіночого обличчя.

ЗНАЙШЛИ ВИХІД?

Донесення додає, що моло-дого комуніста за це розстрі-ляли.

Що це може відстрашити інших молодих людей від та-кого гарячкового наставлення до справи заслони жіночого обличчя, ясно.

Однак чи нема в цьому вживанні страху признання, що розумне слово не по-могло?

ДЕШО ПРАВДА, ДЕШО НІ.

Подають з Парижу, що з Берліну розсилано радіом не-давно промову англійського міністра флоту, Чорчила. За-мічено, що в німецькій роз-силці появились окрики не-вдоволення публіки, яких не було в первісному тексті про-мови.

Здавалося, що це собі нічо-го. Однак, як таких окликів підчас промови не було, а в радіовій розсилці вони є, то радіова розсилка є неправ-дива.

Пощо вона була зроблена, можна догадатися: німецько-му урядові видно йшло ви-кликати в слухачів вражіння, що й англійці не вдоволені з промови свого міністра.

ЧИ ЛИШЕ ЧЕРЕЗ ТЕ?

Доносять з Лондону, що англійські наклади постано-ви зменшити видавництво книжок.

Подають як причину: недо-стачу паперу.

Добре, що лише через те. Багато гірше було б, якби прийшлося зменшувати ви-давничий рух через брак чи-тачів.

МІЛІОНИ ЖЕРТВ.

Польські пропагандні бюро не перестають писати про страшний знуцання німців над поляками. При тому кожне наступне донесення подає більше число жертв.

Останнє донесення дійшло вже до цифри 5 мільонів уби-тих німцями поляків.

Це скидається трохи на до-несення про турецькі масакри вірмен, що одного року до-носили про вимордування всіх вірменів у Туреччині, а на дру-гий рік подавали знову про вимордування мільонів вірмен. І так далі.

ЧИ ВИ ПРОБУВАЛИ ЦЮ

Смачну Житнівку?

— каже старий власник Тавн Таверну

Town Tavern
STRAIGHT RYE WHISKEY
NOW 3 YEARS OLD!

95¢ PT.
1.80 QT.

Смачніша, бо висто-яла 3 роки в ГЛИБОКО-ВУГЛЕВИХ БОЧКАХ

„Я міг би витягти тисячу слів, щоб описати Тавн Таверн, але одне сло-во „смачніша“ скаже все. Попробуй-те Тавн Таверн сьогодні!“

90 proof. 1 1/2 галопів має 3 роки. Брик напоїв

COPYRIGHT 1940, NATIONAL DISTILLERS PRODUCTS CORPORATION, NEW YORK

ЯК ВИМОВЛЯТИ.

Коли конгресовий комітет займається таким питанням, як вимовляти слово „tomato“, то він узявся за справу, що належить не до законодавців, а до мовознавців.

До законодавців вона не може належати, бо законом такої справи вирішувати не можна. Навіть якщо на тих у-сіх, що вимовляють це слово як „томато“, наложити кару, що хотів би такий закон ви-конувати, себто накладати кару.

Як конгресмени своєю ухва-лою просто сказали, що біль-шість добрих знавців англій-ської мови вимовляє це слово як „томейто“, то поступили розумно; як вони сказали, що люди повинні його так ви-мовляти, то вони переступили межі свого уряду й лише се-бе осмішили.

Знай, шевче, своє діло, а по-за копито не пхайся.

ЖЕРТВА ГІРСЬКОЇ ПРИГОДИ ВИЗДОРОВЛЮЄ

Вебстер Джовнс, 19-літній студент Гарвардського універ-ситету, що пробував дістатися на лещетах на гору Вашинг-тон і по дорозі мало-що не за-мерз, лікується в шпиталі в Літелтоні, Нью Гемпшир. Лі-карі кажуть, що йому не гро-зили ніяка безпосередня не-безпека. Його товариш, 21-літній Карл Сакс, що згубив його в снігових і дістався потім до табору й вивисл ро-бітників на стейтовій дорозі на рятунок товаришеві, має відморожені пальці в ногах. Лікарі припускають, що треба буде йому кілька з них утяти.

ЗАТРОСНІ ГАЗОМ ПІДЧАЗ ПРАЦІ

Всіммох робітників підпри-ємства „Комфорт Дрес Ко.“ у Нью Йорку зачадив моноокси-довий газ, що добувався із зі-псуоті машинерії до прасуван-ня одягів в тій фабриці. Всіх робітників і робітниць рято-вано наперед на місці, а потім трьох з них відставлено на-даліше лікування до шпита-лів.

ВСТУПАЙТЕ ГРОМАДНО ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО ЧАРОЛИНОГО СОЮЗУ

ВІЛКЕС-БАРРЕ, ПА., й ОКОЛИЦЯ

ЗБОРИ ОКРУЖНОГО КОМІТЕТУ

В СУБОТУ, 10. ЛЮТОГО (FEBRUARY 10, 1940)
В САЛІ УКРАЇНСЬКОЇ КООПЕРАТИВИ
833 N. WASHINGTON STREET, WILKES-BARRE, PA.

Початок у годині 7. вечір.
Збори будуть про Всеукраїнський Конгрес. Проситися за прива-вність всіх урядників і членів відділів: 29, 30, 48, 99, 154, 157, 169, 222, 278, 314, 412.

ЗА УРЯД:
Іван Малишак, пресд.; Іван Мельник, кас.; Іван Зварич, секр.

АНГЛІЙСЬКА КОРОЛЕВА РОБИТЬ ПЕРЕГЛЯД ШОТЛАНДСЬКОГО ПОЛКУ.

КАЗКИ ВІЛЬГЕЛМА ГАУФФА

На цих казках виховувалися від віків цілі німецькі покоління. Іх перекладали з німецької мови відоми українські переклада-чі: М. Харченко, Ф. Супрун, Д. Корзун і інші.

ЗБІРКА ПЕРША

- містить:
- 1) Каліф-чорногуз
 - 2) Як виродилося Фатму
 - 3) Карлик-Ніс
 - 4) Коробель-привид
 - 5) Фальшивий принц
 - 6) Оповідання про обрубану руку

128 сторін, 86 рисунків.
Ціна 50 центів.

ЗБІРКА ДРУГА

- містить:
- 1) Пригоди Саїда
 - 2) Малий Мук
 - 3) Альманзор
 - 4) Злот
 - 5) Червоне серце

128 сторін, 82 малюнки.
Ціна 50 центів.

Замовляйте:

“SVOBODA”
P. O. Box 346
Jersey City, N. J.

ПРОТОКОЛ

ВОСЬМОГО КОНГРЕСУ „ОБЕДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ В АМЕРИЦІ“
(Продовження)

(3)

Дискусія над звітом рек. секретаря.

П. Дубовещий: Ставлю питання, щоб звіт рек. секретаря, д-ра Л. Мишуґи, прийнято одностайно.

С. Слободян: Підтримую цей внесок.
М. Пінак: Пропоную, щоб такий дискусія над звітом д-ра Л. Мишуґи, бо це важна справа й кожний повинен стати її учасником чи ждати деяких висновків.

Голова Р. Смуґ: Відкриваю дискусію над звітом рек. секретаря.

Т. Свистун: Д-р Мишуґа, чи ви підтримуєте „націоналізм“?

Д-р Л. Мишуґа: Ні.

Т. Свистун: Чи ви є тої думки, що ми повинні підтримувати український визвольний рух, у якій країні ми й не знаходились?

Д-р Л. Мишуґа: Я про це широко сказав у своєму звіті.
Т. Свистун: Шановні делегати! Ми чули звіт рекордого секретаря „Обеднання“, д-ра Л. Мишуґи. З нього ми довідалися, що рекордний секретар зробив дуже багато, як тут так і під час своєї поїздки до Європи. Тому пропоную, щоб за ці всі заслуги, які рек. секретар положив для нашої організації, ми прийняли його звіт з одобренням та крім того висловили спеціальне призначення та подяку.

Кілька голосів: Підтримуємо внесення.

Голова Р. Смуґ: Поки дам цей внесок під голосування, прошу далі заборити голос.

Н. Гаврилюк: Чи „Обеднання“ вело яку кореспонденцію з чужинськими фашистськими організаціями?

Д-р Л. Мишуґа: Абсолютно ні, ніколи.

Проф. О. Грановський: Я даю пропозицію резолюційній комісії, щоб вона ухвалила спеціальну резолюцію проти тих українських газет, що розбавляють українське організаційне життя та бавляться в зничайне, неетичне донощівство.

М. Пінак: Ми вже знаємо, що д-р Л. Мишуґа як секретар „Обеднання“, був висланий організацією до Європи. Знаємо, що він там робив, а зробив він багато доброго. Дехто з противників робить багато галасу з цього, що д-р Л. Мишуґа говорив на віденській радіостанції. А ми знаємо, що читали навіть переклад цієї промови в „Юдейській Вісці“, що там нічого не було сказано, що суперечило нашої політиці, яку ми ведемо в Америці.

Д-р С. Демидчук: Хочу зазначити, що коли мова про українські донощівські газети, то тепер не першина. В 1917 р. також так було. Але чи зроблено тепер контакт з тими людьми, що так пишуть, щоб це припинити?

Д-р Л. Мишуґа: В цій пресі, до якої маємо доступ, ми старалися обмежити цю братовбивчу боротьбу. „Обеднання“ готує йти з усіма українськими організаціями, бо цього вимагає українська справа. Але коли така газета, як „Народна Воля“, називає українських націоналістів агентами чужих держав і тим шкалює україн-

ський рух, то яке може бути порозуміння з такими людьми? Називати український націоналістичний рух чужою агентурою, це злочин і провокація.

Д. Фенкані: Чому „Обеднання“ так мало часу присвятило такій організації, як „Організація Оборони Лемківщини“?

Д-р Л. Мишуґа: Кожна організація, що пересилає гроші через „Обеднання“, ставала тимчасовим членом „Обеднання“. Так було прим. з відділами ОДВУ, центральною управою ОДВУ чи з відділами УНС, головним урядом УНС. Те саме відноситься і щодо зв'язку з „Організацією Оборони Лемківщини“.

С. Слободян: Чому „Обеднання“ так диферентно відносилося до зборів на шпиталі, які переводили Рудницькі? Чому воно не дало більше якогось об'яснення в цій справі?

Д-р Л. Мишуґа: Ми так повідомляли, як нас повідомляло воно з Львова.

О. М. Запаринюк: Чи ОДВУ пересилає гроші через „Обеднання“?

Д-р Л. Мишуґа: Так.
А. В. Роберт: Поставлений є внесок, щоб дати д-рові Л. Мишуґи призначення та спеціальну подяку за його працю в користь „Обеднання“. Прошу піддати під голосування.

Голова дає під голосування й внесок переходить одностайно.

Дискусія над звітом фінансового секретаря.

Голова Р. Смуґ: Відкриваю дискусію над звітом фін. секретаря, Дмитра Галичина.

Д-р С. Демидчук: Прошу мені оказати, що ви знаєте про гроші, що йдуть на визвольну боротьбу?

Д. Галичина: Гроші пересилають до українських людей-патріотів, які були по різних краях. Значачо, що до Німеччини таких грошей не висилало. Удержання Вашингтонського Інформаційного Бюро плачено грошми, що йшли на визвольну боротьбу.

В. Гречук: Через яку агенцію пересилано гроші до Європи?

Д. Галичина: Через агенцію Степана Ковбасюка.

В. Гречук: На чий руки пересилано гроші в Карпатську Україну?

Д. Галичина: На руки о. д-ра А. Волошина та на адресу допомогових комітетів у Празі і Братиславі. На всі вислані гроші є посвідки.

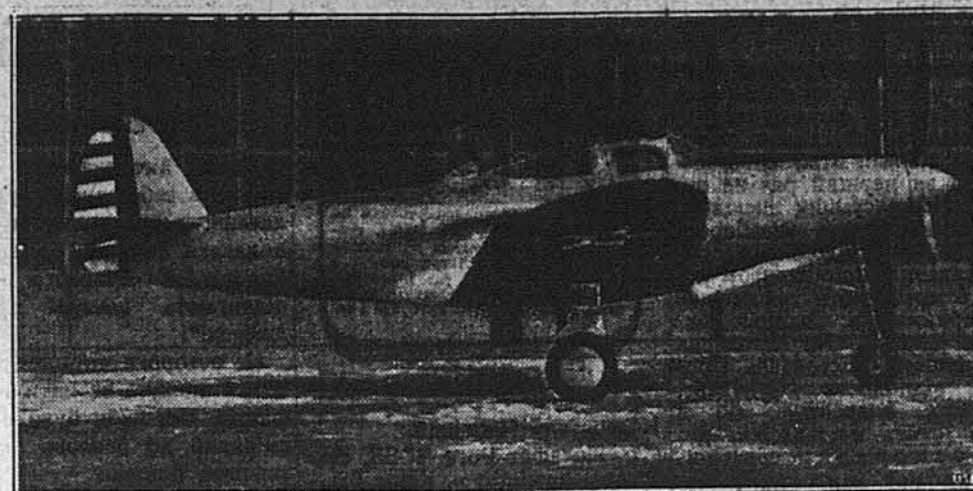
О. М. Запаринюк: На яку адресу висилано гроші на визвольну боротьбу?

М. Ликтей: Ми маємо довіря до „Обеднання“ й знаємо, що воно висилало в добрі руки, а ймена й адреси перевірювала контрольна комісія.

Д. Галичина: Я вже сказав, що гроші були вислані до рук широко знамих українських громадян.

О. М. Запаринюк: Чи правдою є, що ПУВ переслав з Європи назад гроші до „Обеднання“, щоб за них удержувати апарат ОДВУ?

Д. Галичина: Ні.

ЛІТАК З ГАРМАТОЮ.

Американська армія виготовила цей новий модель скорого й сильного літака. Він має на собі гармату, що стріляє кулями ваги одного фунта і може летіти зі швидкістю 400 миль на годину. Набравши газоліни, може кружляти на висоті 36,000 стій на віддає 1,000 миль.

Проф. О. Грановський: Значачо, що Комітет Даеса провів і звернув фінансові книжки ОДВУ.

Бардак: Як бачимо, все є в порядку. Ставлю внесення, щоб прийняти звіт фін. секретаря, даючи йому вотум довіри.

Микитюк: Підтримую це внесення.

Голова переводить голосування над внеском, який переходить одностайно.

(Дальше буде).

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

КЛІВЛЕНД, О. Збори Тов. Запаринюк Сі, від. 251, відбулися в неділю, 11. лютого, в 1. годині поп., в Школі Парокіальній. Отже, присутні всі члени й також члени, що забували за важкої справи нашої Товариства, бо вже минуло місяць від річних зборів, а ми ще нічого не вирішили таку важку справу, якою є вибір делегата на всеукраїнський національний конгрес. Отже, просимо нас всіх членів і члени, що забувають за таку важку справу, яка залежить від нас усіх українців. Отже, приходьте всі, як один. — Михайло Карась, предс.; Микола Стран, фін. секр.-кас.; Іосиф Керик, рек. секр.

КЛІВЛЕНД, О. Місячні збори Тов. ім. Івана Франка, від. 334, відбулися в У. Н. Домі, в неділю, 11. лютого, в 1. годині пополууді. Присутні члени приходили на збори, бо трохи сумно для уряду, котрий ви вибрав, що таке мало членів приходило на місячні збори. Як прийде 5 або 6 членів і то все. На таке велике Товариство, як ім. Івана Франка, так мало членів бере участь в місячних зборах. Наколи будемо приходити більшість членів на збори, так щось більшого правди на для добра і розвитку Товариства і У. Н. Союзу. — М. Задерельний, предс.; С. Морозович, фін. секр.-кас.; І. Жук, рек. секр.

КЛІВЛЕНД, О. Збори Бр. св. Вас. Великого, від. 364, відбулися в неділю, 11. лютого, зараз по Св. Божій, в галі церковній. Справа дуже важка, тому вимагається присутність всіх членів. Також буде справа делегата на Всеукраїнський Конгрес. Також вимагається, щоб кожний член заплатив свою вкладку, як також за дін, а противним разі буде суспендований. — Мих. Бурко, пр. секр.; І. Сподар, фін. секр.

КЛІВЛЕНД, О. Місячні збори Бр. св. Петра і Павла, від. 102, відбулися в неділю, 11. лютого, зараз по Св. Божій, в галі церковній. Вест 7. ул. і-Каліч. Кожний член повинен явитися на ці збори, бо є важкі справи до вирішення. Довгуючі повинні вирішити свої вкладки. — Юрій Гірнак, предс.; Д. Корощ, кас.; Микола Бусько, секр.

КЛІВЛЕНД, О. Збори Тов. Сокіа, від. 336, відбулися в неділю, 11. лютого, в 1. годині пополууді. Присутні всі члени йшли на збори, заплатили свої вкладки й привітали нових членів записати до Тов. Сокіа. — Григорій Кісіль, предс.; Дмитро Загута, кас.; Семен Постолюк, фін. секр.

ДІТРОЙТ, МІШ. Тов. ім. Івана Франка, від. 146, відбулися збори в неділю, 11. лютого, в 1. годині поп., під к. 13530 Charest St. Присутні всі члени приходили на збори і вирішували свої запитання, не перешкоджаючи своїм клопотам, або дитиною і не платити за місяць, лишачи решту, нехай там чекають. Від тепер просимо членів приходити самі на збори, бо в противний раз поступимо після статуту. Ринки просямо членів прийти до У. Н. Союзу, хто ще не вписав, свої жінки й діти, або знайомих. Постараймося в цій році приєднати членів до У. Н. Союзу. — М. Головач, предс.; Т. Соколий, кас.; Д. Ферлей і П. Андрушків, секр.

ДІТРОЙТ, МІШ. Місячні збори Тов. Запаринюк Сі, від. 75, відбулися в неділю, 11. лютого, в У. Н. Домі при Мартін ул. в 1. годині пополууді. Присутні члени приходили на ці збори тому, що є дуже важкі справи до розгляду. Напомінається довгуючі члени, щоб старалися вирішити свої запитання догори, бо в противний раз можуть бути суспендовані. Шановні члени, як вам усім відомо, на минулі митингу ухвалено, що кожний один член має постаратися і приєднати найменше одного члена у протягу року часу. Отож хто з нас буде першим і приєднати у цій місяці? Берімо всі спільно разом, то певно що в протягу року збудемо поважне число членів і відділ збільшимо. — І. Тарас, секр.

ВЕСТ ПУЛМАН, ІЛІ. Надзвичайні збори Сестр. Рожа. Прес. Богородиці, від. 216, відбулися 27. січня і на цих зборах з'явився вибраний новий уряд на 1940 рік: Марія Карпюк, предс.; Анна Олешук, заст.; Параскевія Шавала, фін. секр.; Олена Шпорок, рек. секр.; Татянина Глагола, кас.; Контр. комісія: Анастасія Сеницька, Катерина Шемерд і Катерина Швець; до прапора: Татянина Парійчук; диверсія Текли Станкевич. — П. Шавала, секр.

АЙРОНДЕКВІТ, Н. Я. Місячні збори Тов. ім. Т. Шевченка, від. 289, відбулися в неділю, 11. лютого, в 1. годині пополууді, в товариша Дропа. Присутні члени приходили на ці збори, бо маємо важкі справи до розгляду. Котрий член не прийде на збори і не заплатити своєї вкладки, буде суспендований. — Н. Головак, секр.

ГУДСОН, Н. Я. Місячний митинг Бр. св. Йосафата, від. 273, відбувся в неділю, 11. лютого, коло 1. годині пополууді, в галі Пакет Бук, 311 Варрен стріт, у важкій справі. Дається до відома членам, щоб платили на час свої належності й місячні вкладки, аби не оставляли догори до наступних місяців. — Лев Головак, предс.; Михайло Лібрук, кас.; Павло Марія, секр.

РОЧЕСТЕР, Н. Я. Місячні збори Тов. Зап. Січ, від. 367, відбулися в неділю, 11. лютого 1940, в галі церковній, 303 Гудсон-Ев., в год. 2. пополууді. Присутні всі члени явилися на збори і там заплатили свої вкладки. Заріанож пригадується членам, що тов. каса не буде більше засилати вкладок за членів за тричотирі місяці, а тільки може засилати не більше як за один місяць. Навка чужа організація цього не робить, чому чому вимагає під своїх? Наколи в чужій платити на час, то чому чому не зробити в своїй? Наколи ми змінили розумити свою організацію, то горнилося до неї і нових членів приєднували. Своя організація більше добра зробити для нас, ніж чужа. Уряд Тов. Зап. Січ на 1940 такий: М. Сорочей, предс.; Ант. Бабій, заст.; Р. Дмитрів, секр.; Л. Сподарик, заст.; Павло Лиско, кас.; Кор. Сорочей, заст.; контр. комітет: Ант. Мельник, П. Псюк, В. Войтович; надзирателі хорих: Мих. Попович, Іван Лукіш, Кир. Хомин; прапорники: Кир. Крук, Гав. Лілак; госп. галі Степ. Чайківський.

ЛІДЛОВО, МАСС. Міс. збори Тов. ім. І. Франка, від. 253, відбулися в суботу, 10. лютого, в год. 7. вечора, на Українській Галі. Всі члени пожадані явитися на збори, бо є важкі справи до обговорення. Також буде вибір делегата на конгрес американських українців, бо там на тім конгресі будеться виробляти план дій боротьби проти наших ворогів. Уряд просить, щоб члени платили на час, а то до 24. в місяці. Котрий член не прийде на збори і не заплатити на час, буде суспендований. Ті члени, що не були ані один раз на зборах року 1939 і не придуть наоті, кас. ані секр. не приймуть вкладки без карн 50 ц. Члени, щоб описати не накаркали, а будуче суспендовані. Виж самі ті ухвали записали ще 1924. р., отже повинні ухвалити. На річних зборах 9. грудня 1939. вибрано: Павло Хомин, пр.; Д. Харк, заст.; Петро Павлів, кас.; Макарий Лукіш, заст.; Іван Пристун, рек. і фін. секр.; Петро Пилипчик, заст.; контр. ком. П. Пилипчик і Мак. Лукіш; надз. хорих: Мих. Мельник і А. Поплавський; прап.: І. Дибель і Т. Завичківський; опік дітей Ст. Костів; трост. Д. Харко і Сем. Ференц; диверсії І. Дибель, — І. Пристун, секр.

СІРАКЮЗ, Н. Я. Місячні збори Укр. Тов. Січ, від. 39, відбулися в неділю, 11. лютого, в одній 3. пополууді, в салі У. Н. Дому. Присутні всі члени приходили на ці збори, бо є важкі справи до розгляду. Рівнож проситься тих членів, котрі довгують до тов. каси за місячні вкладки, щоб по можливості щось сплачували до від. каси, бо в противному разі такий член може бути суспендований і втратить всі права в неділю. — А. Гайдук, предс.; І. Лесюк, фін. секр.; А. Кулик, кас.; І. Каменюк, рек. секр.

МОНЕСЕН, П. А. Збори Бр. св. А. постолів Петра і Павла, від. 338, відбулися в неділю, 11. лютого, в 1. годині 2. по обіді, в принайтій галі. Присутні всі члени приходили на збори, а довгуючі проситься вирішити догори за минулі роки. — Михайло Коваль, предс.; Микола Хомин, кас.; Микола Куци, секр.

ПОСМЕРТНІ ВІСТІ

У Філадельфії помер 4. лютого 1940. випадковою смертю згорів у вогні, член Тов. ім. Івана Франка, від. 88. У. Н. Союзу, **ІОСИФ МІЛЕНДЕВИЧ**.

Вступив до Тов. ім. У. Н. Союзу 30. червня 1925. року. 4. лютого 1940. року. Члени прибули на похорон в середу 15. лютого. При смерті мав 49 літ.

Похорон відбувся в четвер, 8. лютого 1940. року, в 9. рані з дому жалоби, 1. ст. корнер Френсис і Браун уліц, під зарядом погребника Михайла Насевицького. Члени прибули на похорон в середу 15. лютого. При смерті мав 49 літ.

Похорон відбувся в четвер, 8. лютого 1940. року, в 9. рані з дому жалоби, 1. ст. корнер Френсис і Браун уліц, під зарядом погребника Михайла Насевицького. Члени прибули на похорон в середу 15. лютого. При смерті мав 49 літ.

Похорон відбувся в четвер, 8. лютого 1940. року, в 9. рані з дому жалоби, 1. ст. корнер Френсис і Браун уліц, під зарядом погребника Михайла Насевицького. Члени прибули на похорон в середу 15. лютого. При смерті мав 49 літ.

Похорон відбувся в четвер, 8. лютого 1940. року, в 9. рані з дому жалоби, 1. ст. корнер Френсис і Браун уліц, під зарядом погребника Михайла Насевицького. Члени прибули на похорон в середу 15. лютого. При смерті мав 49 літ.

Похорон відбувся в четвер, 8. лютого 1940. року, в 9. рані з дому жалоби, 1. ст. корнер Френсис і Браун уліц, під зарядом погребника Михайла Насевицького. Члени прибули на похорон в середу 15. лютого. При смерті мав 49 літ.

Похорон відбувся в четвер, 8. лютого 1940. року, в 9. рані з дому жалоби, 1. ст. корнер Френсис і Браун уліц, під зарядом погребника Михайла Насевицького. Члени прибули на похорон в середу 15. лютого. При смерті мав 49 літ.

Похорон відбувся в четвер, 8. лютого 1940. року, в 9. рані з дому жалоби, 1. ст. корнер Френсис і Браун уліц, під зарядом погребника Михайла Насевицького. Члени прибули на похорон в середу 15. лютого. При смерті мав 49 літ.

Похорон відбувся в четвер, 8. лютого 1940. року, в 9. рані з дому жалоби, 1. ст. корнер Френсис і Браун уліц, під зарядом погребника Михайла Насевицького. Члени прибули на похорон в середу 15. лютого. При смерті мав 49 літ.

Похорон відбувся в четвер, 8. лютого 1940. року, в 9. рані з дому жалоби, 1. ст. корнер Френсис і Браун уліц, під зарядом погребника Михайла Насевицького. Члени прибули на похорон в середу 15. лютого. При смерті мав 49 літ.

Похорон відбувся в четвер, 8. лютого 1940. року, в 9. рані з дому жалоби, 1. ст. корнер Френсис і Браун уліц, під зарядом погребника Михайла Насевицького. Члени прибули на похорон в середу 15. лютого. При смерті мав 49 літ.

Похорон відбувся в четвер, 8. лютого 1940. року, в 9. рані з дому жалоби, 1. ст. корнер Френсис і Браун уліц, під зарядом погребника Михайла Насевицького. Члени прибули на похорон в середу 15. лютого. При смерті мав 49 літ.

Похорон відбувся в четвер, 8. лютого 1940. року, в 9. рані з дому жалоби, 1. ст. корнер Френсис і Браун уліц, під зарядом погребника Михайла Насевицького. Члени прибули на похорон в середу 15. лютого. При смерті мав 49 літ.

Похорон відбувся в четвер, 8. лютого 1940. року, в 9. рані з дому жалоби, 1. ст. корнер Френсис і Браун уліц, під зарядом погребника Михайла Насевицького. Члени прибули на похорон в середу 15. лютого. При смерті мав 49 літ.

Похорон відбувся в четвер, 8. лютого 1940. року, в 9. рані з дому жалоби, 1. ст. корнер Френсис і Браун уліц, під зарядом погребника Михайла Насевицького. Члени прибули на похорон в середу 15. лютого. При смерті мав 49 літ.

Похорон відбувся в четвер, 8. лютого 1940. року, в 9. рані з дому жалоби, 1. ст. корнер Френсис і Браун уліц, під зарядом погребника Михайла Насевицького. Члени прибули на похорон в середу 15. лютого. При смерті мав 49 літ.

Похорон відбувся в четвер, 8. лютого 1940. року, в 9. рані з дому жалоби, 1. ст. корнер Френсис і Браун уліц, під зарядом погребника Михайла Насевицького. Члени прибули на похорон в середу 15. лютого. При смерті мав 49 літ.

Похорон відбувся в четвер, 8. лютого 1940. року, в 9. рані з дому жалоби, 1. ст. корнер Френсис і Браун уліц, під зарядом погребника Михайла Насевицького. Члени прибули на похорон в середу 15. лютого. При смерті мав 49 літ.

Похорон відбувся в четвер, 8. лютого 1940. року, в 9. рані з дому жалоби, 1. ст. корнер Френсис і Браун уліц, під зарядом погребника Михайла Насевицького. Члени прибули на похорон в середу 15. лютого. При смерті мав 49 літ.

Похорон відбувся в четвер, 8. лютого 1940. року, в 9. рані з дому жалоби, 1. ст. корнер Френсис і Браун уліц, під зарядом погребника Михайла Насевицького. Члени прибули на похорон в середу 15. лютого. При смерті мав 49 літ.

Похорон відбувся в четвер, 8. лютого 1940. року, в 9. рані з дому жалоби, 1. ст. корнер Френсис і Браун уліц, під зарядом погребника Михайла Насевицького. Члени прибули на похорон в середу 15. лютого. При смерті мав 49 літ.

Похорон відбувся в четвер, 8. лютого 1940. року, в 9. рані з дому жалоби, 1. ст. корнер Френсис і Браун уліц, під зарядом погребника Михайла Насевицького. Члени прибули на похорон в середу 15. лютого. При смерті мав 49 літ.

Похорон відбувся в четвер, 8. лютого 1940. року, в 9. рані з дому жалоби, 1. ст. корнер Френсис і Браун уліц, під зарядом погребника Михайла Насевицького. Члени прибули на похорон в середу 15. лютого. При смерті мав 49 літ.

Похорон відбувся в четвер, 8. лютого 1940. року, в 9. рані з дому жалоби, 1. ст. корнер Френсис і Браун уліц, під зарядом погребника Михайла Насевицького. Члени прибули на похорон в середу 15. лютого. При смерті мав 49 літ.

Похорон відбувся в четвер, 8. лютого 1940. року, в 9. рані з дому жалоби, 1. ст. корнер Френсис і Браун уліц, під зарядом погребника Михайла Насевицького. Члени прибули на похорон в середу 15. лютого. При смерті мав 49 літ.

Похорон відбувся в четвер, 8. лютого 1940. року, в 9. рані з дому жалоби, 1. ст. корнер Френсис і Браун уліц, під зарядом погребника Михайла Насевицького. Члени прибули на похорон в середу 15. лютого. При смерті мав 49 літ.

Похорон відбувся в четвер, 8. лютого 1940. року, в 9. рані з дому жалоби, 1. ст. корнер Френсис і Браун уліц, під зарядом погребника Михайла Насевицького. Члени прибули на похорон в середу 15. лютого. При смерті мав 49 літ.

Похорон відбувся в четвер, 8. лютого 1940. року, в 9. рані з дому жалоби, 1. ст. корнер Френсис і Браун уліц, під зарядом погребника Михайла Насевицького. Члени прибули на похорон в середу 15. лютого. При смерті мав 49 літ.

Похорон відбувся в четвер, 8. лютого 1940. року, в 9. рані з дому жалоби, 1. ст. корнер Френсис і Браун уліц, під зарядом погребника Михайла Насевицького. Члени прибули на похорон в середу 15. лютого. При смерті мав 49 літ.

Похорон відбувся в четвер, 8. лютого 1940. року, в 9. рані з дому жалоби, 1. ст. корнер Френсис і Браун уліц, під зарядом погребника Михайла Насевицького. Члени прибули на похорон в середу 15. лютого. При смерті мав 49 літ.

Похорон відбувся в четвер, 8. лютого 1940. року, в 9. рані з дому жалоби, 1. ст. корнер Френсис і Браун уліц, під зарядом погребника Михайла Насевицького. Члени прибули на похорон в середу 15. лютого. При смерті мав 49 літ.

Похорон відбувся в четвер, 8. лютого 1940. року, в 9. рані з дому жалоби, 1. ст. корнер Френсис і Браун уліц, під зарядом погребника Михайла Насевицького. Члени прибули на похорон в середу 15. лютого. При смерті мав 49 літ.

Похорон відбувся в четвер, 8. лютого 1940. року, в 9. рані з дому жалоби, 1. ст. корнер Френсис і Браун уліц, під зарядом погребника Михайла Насевицького. Члени прибули на похорон в середу 15. лютого. При смерті мав 49 літ.